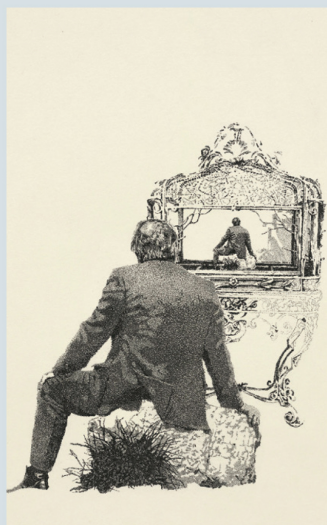

Κριτική

ΑΠΟ ΤΗ ΧΑΡΙ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Νίκος Παπαδόπουλος, Ατίτλο, 2015

FLORA FILOPAPPOU

Στο μικροκλίμα της μνήμης και της ιστορίας

Ένα ταξίδι έρευνας, βιωματικής εμπειρίας και καλλιτεχνικής δημιουργίας, από την αρχαία Πόλη των Βράχων μέχρι το σημερινό κήπο του Φιλοπάππου, παρουσιάζεται στην έκθεση του Νίκου Παπαδόπουλου στο ΜΙΕΤ

Πώς φτάσαμε από το άνυδρο βραχώδες περιβάλλον στα καταπράσινα μονοπάτια του λόφου; Αυτό το ερώτημα στην καθημερινότητά του ως περιπατητή στην περιοχή οδήγησε τον Παπαδόπουλο σε μία δετή έρευνα για την ιστορία του λόφου και τη γνώση του φυσικού περιβάλλοντός του, αλλά και στην καλλιτεχνική αποτύπωση αυτού του εγχειρήματος.

Στην εισαγωγή της έκθεσης, παραθέτει μία εύγλωττη «εργαλειοθήκη» της έρευνάς του: το βοτανικό εγχειρίδιο του 19^{ου} αιώνα, Flora Graeca, από το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, όπου ταξινομούνται φυτά της ελληνικής χλωρίδας, αρχαιακές φωτογραφίες ως τεκμήρια της αλλαγής του αττικού τοπίου και της υποδοχής εισαγόμενων φυτών, καθώς και το σχέδιο της Ουωρ-διανής Προθήκης [Wardian Case], ενός είδους θερμοκηπίου για τη μεταφορά ζωντανών φυτών έτσι ώστε ο Κήπος της Εδέμ να λάβει υλική υπόσταση από τη Νέα Γη στη Γηραιά Ήπειρο. Με τα εφόδια αυτά, ο καλλιτέχνης μας εισάγει στη δική του διαδρομή στο Φιλοπάππου: τα φυτά του λόφου υποδέχονται τον θεατή (τα οποία συνέλεξε ο καλλιτέχνης και ταύτισε με την αρωγή βοτανικών, αναγνωρίζοντας ότι το 30% δεν είναι ενδημικά στη λεκάνη της Μεσογείου), καθώς και μία γεωμετρική εγκατάσταση με χάρτινα LEGO (αναφορά στη συνήθεια του πατέρα του να προστατεύει τα δέντρα με πέτρες γύρω τους). Ανάμεσά τους, αναπτύσσεται το artist's book του με σχέδια λεπτομερή και δεξιοτεχνικά που αναβιώνουν τη σχέση και την πορεία της μελέτης του για τον τόπο αυτόν. Στον τελευταίο χώρο της έκθεσης, το «γήινο» τραπεζομάντιλο, σχέδια από αναμνήσεις γιορτής στο λόφο και μία χωμάτινη εγκατάσταση μεταφέρουν σχηματικά και δυνατά την αίσθηση της βιωματικής και συναισθηματικής εμπλοκής του καλλιτέχνη με το συγκεκριμένο λόφο.

Ερευνητική και εικαστική εργασία συμβαδίζουν αρμονικά, αποκαλύπτοντας έναν καλλιτέχνη που μοχθεί ως προς τη μελετητική διαδικασία και την επίμονη χειρωναξία. Η επένδυση στο χρόνο – της ιστορίας, του βιώματος, της εργώδους δημιουργίας – αποτελεί ένα από τα κύρια συστατικά της έκθεσης. Στο χρόνο παρατήρησης των έργων, με νήμα αφήγησης μια προσωπική ιστορία, το βλέμμα του θεατή μπορεί να ανοίγεται από τους περιβαλλοντικούς μετασχηματισμούς ενός τοπίου της Αθήνας μέχρι τους προβληματισμούς σχετικά με την εντοπιότητα, τη μετακίνηση και την παγκοσμιοποίηση στον κόσμο των φυτών, αλλά τελικά και των ίδιων των ανθρώπων.

Νίκος Παπαδόπουλος, Flora Filopappou / Μέγαρο Εϋνάρδου (ΜΙΕΤ), έως 28 Ιουλίου & Αναπαυτήριο Πικιώνη, λόφος Φιλοπάππου, έως 30 Σεπτεμβρίου